

V údolí je chatka

♩ = 170

V ú - - do - - lí je chat - ka, chat -

ka na - klo - ne - ná, v nej ko - -

lí - še die - ťa ho - rá - ro - va že - na.

2. Dieťa pokolíše, hlávku k zemi skloní,
plačlivý hlas decka tichou izbou zvoní.

3. Hlas decka umlkol, dcéruška zaspala,
nad kolískou stojí zadumana žena.

4. Bola som chovaná v kruhu spoločnosti
a teraz musím žiť v chatke na úbočí.

5. Vzala bíly papír, nežne psala rukou,
žiť pod tvojou rukou je mi pravou mukou.

6. Moje biele ruky sú ja morské vlny,
nie sú schopné práce horárovej ženy.

7. Odložila papír, vzala bíly šátek,
pobozkala dieťa, vyšla von z chyže.

8. Pred horárskou chatou bystrá voda bola,
horárová žena do nej sa hodila.

9. Ráno, keď rybári rybičky lovili,
horárovú ženu mŕtvu vylovili.

10. Pred horarskou chatou bavilo sa dieťa,
vyvádza ho horár ráno na úsvite.

11. Otec môj drahý, či sa smiem spýtať,
prečo nemám matky ako iné deti?

12. Tvá matka umrela, nechcela žiť s nami
a my tu musíme byť v smutnej horárni.